

Література.

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» : за станом на 04.07.2002р. /Верховна Рада України.- № 40-IV-URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>
2. Жалевич А. Что такое системные инновации? [Електронний ресурс] / А. Жалевич. – Режим доступу: <http://novznania.ru/?P=1007>
3. Управління інноваціями: Навчальний посібник / К.С. Безгін, Ю.М. Клименко // Заг. ред. К.С. Безгіна. Вінниця: ДонНУ, 2017. 207 с.
4. Управління інноваціями : навч. посібник / О.І. Гуторов, Л.І. Михайлова, І.О. Шарко, С.Г. Турчина, О.В. Киричок. Вид. 2-ге, доп. Харків: «Dica plus», 2016. 266 с.
5. Михайлишин Л.І. Інновації як форма глобальних соціально-економічних відносин. Інноваційна економіка. № 3. 2014. С.3
6. Onegina V., Kravchenko Yu., Antoshchenkova V. Improving the efficiency of quality . Management and safety of dairy production in ukraine in the conditions of european integration Ed. by O. Mandych, T. Pokusa. Academy of Management and Administration in Opole p.105-111.
7. Кравченко Ю. М., Антощенко В. В. Екологічна безпечність та якість сільськогосподарської продукції та її конкурентоспроможність в умовах міжнародної інтеграції. Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства, Вип. 202 «Економічні науки». 2019. С. 84-92.
8. Онегіна В.М., Вітковський Ю.П., Кравченко Ю.М. Фінансове забезпечення у стратегічному управлінні інноваційним розвитком. Актуальні проблеми інноваційної економіки. 2018. № 3. С. 74-80.

ПЛАСТИКОВІ КАРТКИ ТА НЕДОЛІКИ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ

***РУДЕНКО П.С. *, СТУДЕНТ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Розвиток передових технологій в Україні не обійшов стороною й банківську систему, що надало фундамент для створення пластикових карток та безготівкових розрахунків в цілому.

На сьогоднішній день, як суб'єкти господарювання, так і фізичні особи, мають можливість здійснювати оплату своїх

* Науковий керівник – Поливана Л.А., к.е.н., доцент

зобов'язань за допомогою банківських карток, або електронних переказів через смартфон. Застосування способів оплати, таких як: пластикова картка, термінали та передача коштів через додаток банку у смартфоні – це, насамперед, зручний і вигідний спосіб здійснення безготівкових розрахунків, як для банку, так і для суб'єктів господарювання, які зацікавлені у ефективності, швидкості й надійності сплати тих чи інших фінансових операцій.

Платіжна картка [1] - електронний платіжний засіб у вигляді емітованої в установленому законодавством порядку пластикової чи іншого виду картки, що використовується для ініціювання переказу коштів з рахунка платника, або з відповідного рахунка банку з метою оплати вартості товарів і послуг, перерахування коштів зі своїх рахунків на рахунки інших осіб, отримання коштів у готівковій формі в касах банків через банківські автомати, а також здійснення інших операцій, передбачених відповідним договором. Виходячи з наведеного визначення, можна розуміти, що пластикова картка – це персоналізований платіжний інструмент, який надає користувачеві змогу здійснювати платіжні операції не використовуючи готівку для оплати товарів та послуг, а також отримання готівки у банківських відділеннях, або автоматах, навіть, перебуваючи на територіях інших країн світу. Проблематикою пластикових карток займалася Кірсєва К.О. [2, с. 265], яка наголошувала на впровадженні чипових пластикових карток на заміну карткам з магнітною стрічкою, оскільки підробка та заміна з ціллю шахрайства останніх була дуже поширеною проблемою. Матусовський Г.А. та Буцан О.П. [3, с. 139] вперше надали обґрунтований прогноз раніше невідомих способів зловживань, властивих корисливим порушенням правил банківських розрахунків та кредитування, цих точок зорук також підтримувалися Міщенко В.І. [4, с. 205], Харченко В., Капралов Р [5, с. 35]. Набувши широкого застосування, завдяки зручності, пластикові картки набули й один з найголовніших недоліків – це шахрайство, з'явилася безліч інструментів для викрадення даних с пластикової картки. Такі пристрої причіплялися до банкомату, та считували данні картки, а маленька ледь помітна камера, стежила за вводом пароля. Також з'явилося багато телефонних шахраїв, що під видом працівників банку, за допомогою соціальної інженерії виманювали в людей данні карток. Соціальна інженерія – в контексті інформаційної безпеки – психологічне маніпулювання

людиною з ціллю вчинення певних дій, для отримання конфіденційної інформації.

Незважаючи на цей значний недолік, пластикова картка залишається дуже зручним інструментом для безготівкових операцій, адже з кожним днем з'являється все більше інформації, яка допоможе забезпечити використання безготівкових розрахунків. Все більше людей переходять на безготівкову форму розрахунку, цьому сприяють банки та навіть, роботодавці. Банки зі своєї сторони надають, так звані, кешбеки за розрахунки їх картою, та проводять різноманітні акції для підштовхування людей до більш регулярного використання карток. Роботодавці різних компаній відіграють немалу роль у залученні працівників до використання карток того чи іншого банку, тому так звані “зарплатні” картки набувають теж значного поширення серед українців.

Безготівкові розрахунки з використанням платіжних карток, або смартфонів набули визнання майже у всіх країнах світу. Дослідження показують, що всі недоліки у сфері безготівкових розрахунків будуть подолані у найближчому часі, адже пластикові картки – це досить молода система розрахунків, якій потрібен час на виявлення, а вже потім усунення недоліків. Їх стрімкий розвиток, впровадження у різні суспільні економічні сфери свідчить про доцільність, безпечність та високу ефективність передових технологій у сфері фінансових послуг.

Література.

1. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України №2346-III від 05.04.2001р. // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2346-14#Text> (дата звернення 20.03.2021р.).

2. Кіресва К.О. Необхідність впровадження українськими банками чипових платіжних карток для підвищення якості обслуговування клієнтів та посилення рівня своєї конкурентоспроможності, 2010. С. 264-270.

3. Матусовский Г.А. Проблемы формирования методики расследования преступлений, совершаемых посредством расчетно-кредитных банковских операций / Г. А. Матусовский, О. П. Буцан // Проблемы законности : респ. междувед. науч. сб. Харьков, 1995. Вып. 29. С. 137–142.

4. Міщенко В.І. Електронний бізнес на ринку фінансових послуг / В.І. Міщенко, Г.В. Юрчук. К.: Знання. 2003. 304 с. .

5. Харченко В., Капралов Р. Банківські платіжні картки: передумови створення Єдиного національного платіжного простору в Україні // Вісник Національного банку України. 2009. № 2. С. 32—37.

СУТНІСТЬ, ФУНКЦІЇ ТА МЕТОДОЛОГІЯ РОЗРОБКИ БІЗНЕС-ПЛАНУ

***СПОДИРЯКА К.А. *, СТУДЕНТКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Бізнес-план є документом, який містить систему ув'язаних в часі й просторі та узгоджених з метою і ресурсами заходів і дій, спрямованих на отримання прибутку, внаслідок реалізації підприємницького проекту. Це результат планування, зафіксований у стислій та зрозумілій формі документа. Він виступає інструментом досягнення мети, що включає всі основні напрями діяльності суб'єкта бізнесу. Мета розробки бізнес-плану полягає у формуванні концепції розвитку суб'єкта підприємницької діяльності (чи реалізації ним підприємницького проекту), яка забезпечує аналіз, оцінювання, позиціонування, контроль та регулювання діяльності в умовах невизначеності й динамічності зовнішнього та внутрішнього середовища [2].

У ринковій системі господарювання бізнес-план виконує дві найважливіші функції: зовнішню - ознайомити різних представників ділового світу із сутністю та основними аспектами реалізації конкретної підприємницької ідеї; внутрішню (життєво важливу для діяльності самого підприємства) - опрацювати механізм самоорганізації, тобто цілісну, комплексну систему управління реалізацією підприємницького проекту [3].

Бізнес-план повинен відповідати наступним критеріям:

— повнота — бізнес-план має містити всі необхідні розділи для найповнішого відображення бізнес-ідеї, тобто містити всю інформацію, яка необхідна потенційному інвестору для прийняття позитивного інвестиційного рішення;

— корисність — інформація, яка міститься, має бути не лише повною, але й корисною;

* Науковий керівник – Антощенкова В.В., к.е.н., доцент